

SEN
TRAUM

„Sen” to spektakl składający się z wielu postaci, które symbolicznie przedstawiają różne problemy współczesnego świata. Jedną z nich jest narratorka – studentka Akademii Sztuk Pięknych, która nie rozumie sztuki współczesnej. Jej historia pokazuje, że sztuki nie należy analizować wyłącznie w sposób racjonalny – warto ją przede wszystkim interpretować i odczuwać. Kolejną postacią jest pierwsza krowa, będąca karykaturą powierzchownej, „pustej” dziewczyny. Jej wątek wyśmiewa współczesny kult wyglądu i podkreśla, że człowiek – a zwłaszcza kobieta – nie powinien być oceniany jedynie przez pryzmat urody, lecz także przez to, co reprezentuje sobą wewnątrz.

Druga krowa zwraca uwagę na problem konserwatyzmu i pracoholizmu. Jest osobą, dla której praca stanowi jedyny sens życia. Wierzy w sztywne, tradycyjne wartości i oczekuje, że inni również będą się nimi kierować. Jej postawa ukazuje bezrefleksyjne podporządkowanie się schematom oraz brak głębszego celu w nieustannej pracy.

Trzecia krowa – matka – reprezentuje problem zaniedbań wychowawczych. Jej relacja z synem, Lukiem, ukazuje konsekwencje braku uwagi i zaangażowania w dzieciństwie. Dorosły już Luke odcina się od matki i nie chce się do niej przyznawać, co podkreśla trudności obecne we współczesnych, często złożonych (patchworkowych) rodzinach.

Spektakl porusza także temat wykluczenia społecznego. Uosabia go postać zegara – bohatera niemal niewidocznego dla innych. Mimo że jest ignorowany, pozostaje istotną częścią świata przedstawionego. W ten sposób spektakl przypomina, że osoby „niewidzialne” społecznie również mają swoją wartość i znaczenie.

Istotnym wątkiem jest także miłość i sposób jej poszukiwania. Wielorybica zakochuje się bardzo szybko, ponieważ desperacko pragnie bliskości. Jej zachowanie wynika z wcześniejszych odrzuceń spowodowanych wyglądem (pomimo tego, że nie odzwierciedla on jej charakteru). Postać ta ukazuje zarówno problem powierzchownego oceniania ludzi, jak i złudnego utożsamiania zauroczenia z prawdziwą miłością.

Smok natomiast symbolizuje inność i nieprzewidywalność. Jest postacią, która budzi lęk, ponieważ odbiega od normy, jednak jego obecność podkreśla, że odmienność nie oznacza bycia gorszym.

Ostatnią z ważnych postaci jest barman, który reprezentuje niespełnione ambicje i życiowy zastój. Marzył o podróżach i lepszym życiu, jednak zamiast podejmować działania, biernie czekał na okazję, która nigdy się nie pojawiła.

Jego historia pokazuje, że brak inicjatywy i zaangażowania prowadzi do stagnacji.

Spektakl „Sen” w wielowymiarowy sposób ukazuje problemy współczesnego świata – od powierzchowności i wykluczenia, przez trudne relacje rodzinne, aż po niespełnione ambicje i błędne poszukiwanie miłości.

„Sen” ist ein Theaterstück mit zahlreichen Figuren, die symbolisch verschiedene Probleme der heutigen Welt darstellen. Eine davon ist die Erzählerin – eine Studentin der Akademie der Bildenden Künste, die die zeitgenössische Kunst nicht versteht. Ihre Geschichte zeigt, dass Kunst nicht ausschließlich rational analysiert werden sollte – es lohnt sich vor allem, sie zu interpretieren und zu empfinden.

Eine weitere Figur ist die erste Kuh, eine Karikatur eines oberflächlichen, „leeren“ Mädchens. Ihr Handlungsstrang verspottet den heutigen Kult um das Aussehen und betont, dass ein Mensch – insbesondere eine Frau – nicht nur anhand seiner Schönheit beurteilt werden sollte, sondern auch anhand dessen, was er innerlich verkörpert.

Die zweite Kuh lenkt die Aufmerksamkeit auf das Problem des Konservatismus und der Arbeitssucht. Sie ist eine Person, für die die Arbeit den einzigen Sinn des Lebens darstellt. Sie glaubt an starre, traditionelle Werte und erwartet, dass sich auch andere daran orientieren. Ihre Haltung verdeutlicht die unreflektierte Unterordnung den festgefahrenen Mustern sowie das Fehlen eines tieferen Sinns in der unermüdlichen Arbeit.

Die dritte Kuh – die Mutter – steht für das Problem der Vernachlässigung in der Erziehung. Ihre Beziehung zu ihrem Sohn Luke zeigt die Folgen mangelnder Aufmerksamkeit und mangelnden Engagements in der Kindheit. Der mittlerweile erwachsene Luke distanziert sich von seiner Mutter und will sich nicht zu ihr bekennen, was die Schwierigkeiten in heutigen, oft komplexen (Patchwork-)Familien unterstreicht.

Das Stück behandelt auch das Thema der sozialen Ausgrenzung. Verkörpert wird dies durch die Figur der Uhr – einen Protagonisten, der für andere fast unsichtbar ist. Obwohl er ignoriert wird, bleibt er ein wesentlicher Bestandteil der dargestellten Welt. Auf diese Weise erinnert das Stück daran, dass auch sozial „unsichtbare“ Menschen ihren Wert und ihre Bedeutung haben.

Ein zentrales Motiv ist zudem die Liebe. und die Art und Weise, wie man nach ihr sucht. Die Walfischfrau verliebt sich sehr schnell, da sie sich verzweifelt nach Nähe sehnt. Ihr Verhalten resultiert aus früheren Ablehnungen aufgrund ihres Aussehens (obwohl dieses nichts über ihren Charakter aussagt). Diese Figur verdeutlicht sowohl das Problem der oberflächlichen Beurteilung von

Menschen als auch die trügerische Verwechslung von Verliebtheit mit wahrer Liebe.

Der Drache hingegen symbolisiert Andersartigkeit und Unberechenbarkeit. Er ist eine Figur, die Angst weckt, da er von der Norm abweicht, doch seine Anwesenheit unterstreicht, dass Andersartigkeit nicht bedeutet, minderwertig zu sein.

Die letzte wichtige Figur ist der Barkeeper, der unerfüllte Ambitionen und eine Lebensstagnation verkörpert. Er träumte von Reisen und einem besseren Leben, doch anstatt aktiv zu werden, wartete er passiv auf eine Gelegenheit, die sich nie bot.

Das Theaterstück „Sen“ beleuchtet auf vielschichtiger Weise die Probleme der heutigen Welt – von Oberflächlichkeit und Ausgrenzung über schwierige familiäre Beziehungen bis hin zu unerfüllten Ambitionen und der vergeblichen Suche nach Liebe.